

Arrest

nr. 308 780 van 25 juni 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERSTREPEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 september 2022 tot niet-ontvankelijkheid van een volgend verzoek om internationale bescherming.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 mei 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat S.RAJA, die *loco* advocaat K. VERSTREPEN verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) X.

1.2. Verzoeker dient op 23 oktober 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 1 februari 2017 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest met nummer 187.896 van 1 juni 2017 bevestigt de Raad deze beslissing.

1.4. Verzoeker dient op 23 juni 2017 een volgend verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal neemt op 27 juli 2017 een beslissing tot niet-ontvankelijkheid.

1.5. Verzoeker dient op 25 september 2017 een tweede volgend verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal neemt op 8 november 2017 een beslissing tot niet-ontvankelijkheid.

1.6. Verzoeker dient op 16 januari 2018 een derde volgend verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal neemt op 14 maart 2018 een beslissing tot niet-ontvankelijkheid. Bij arrest met nummer 209.625 van 19 september 2018 bevestigt de Raad deze beslissing. Het ingediende cassatieberoep bij de Raad van State werd niet-toelaatbaar verklaard.

1.7. Verzoeker dient op 11 april 2019 een vierde volgend verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal neemt op 7 augustus 2019 een beslissing tot niet-ontvankelijkheid. Bij arrest met nummer 235.448 van 21 april 2020 vernietigt de Raad deze beslissing. De commissaris-generaal neemt op 17 juni 2020 opnieuw een beslissing tot niet-ontvankelijkheid. Bij arrest met nummer 246.916 van 7 januari 2021 bevestigt de Raad deze beslissing.

1.8. Verzoeker dient op 8 april 2021 een vijfde volgend verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal neemt op 31 mei 2021 een beslissing tot niet-ontvankelijkheid.

1.9. Verzoeker dient op 5 januari 2022 een zesde volgend verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal neemt op 9 september 2022 een beslissing tot niet-ontvankelijkheid. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde u een Afghaans staatsburger van Pashtounse afkomst te zijn en geboren te zijn in 1998 in het dorp Zulmabad, in het district Surkh Rod van de provincie Nangarhar. U werkte het jaar voor uw vertrek uit Afghanistan als mecanicien te Chiknowri. Op 23 oktober 2015 vroeg u een eerste maal internationale bescherming aan. U bent Afghanistan ontvlucht omdat u vreesde gerekruteerd te worden door uw oom W. K. die lid is van de taliban. In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) op 2 februari 2017 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd geen geloof werd gehecht aan uw asielmotieven. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd op 1 juni 2017 (Arrest nr. 187896). In het kader van deze beroepsprocedure bij de RvV legde u overigens ook uw taskara, kieskaart en een brief van uw dorpshef voor.

U diende op 23 juni 2017 een tweede verzoek om internationale bescherming in. In het kader van dit tweede verzoek haalde u aan dat uw broer A. is verdwenen en dat deze verdwijning verband houdt met uw eerdere asielmotieven, namelijk de problemen met uw oom. U verklaarde verder geen nieuwe elementen te hebben en reeds alles te hebben verteld. U legde geen andere documenten neer. Op 27 juli 2017 oordeelde het CGVS dat uw tweede verzoek niet in overweging kon genomen worden. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

U diende op 25 september 2017 een derde verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw derde verzoek herhaalde u dat uw broer A. is verdwenen en dat deze verdwijning verband houdt met uw eerdere asielmotieven, namelijk de problemen met uw oom. Uw oom komt op regelmatige basis naar de woning van uw moeder en vraagt haar naar u. Indien u zich niet bij uw oom en de taliban aansluit zal uw moeder worden gedood. In het verleden diende uw moeder hierover reeds klacht in bij de politie, maar die kan haar niet helpen. U verklaarde ook ongeveer anderhalve maand geleden in Frankrijk een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend aangezien u tweemaal een negatieve beslissing kreeg voor uw twee verzoeken in België. U verklaarde verder geen nieuwe elementen te hebben, uw vrees bleef onveranderd. Tot slot haalde u nog een recente aanslag aan tegen de politie die plaatsvond nabij een boomgaard te Zulmabad. Op 8 november 2017 oordeelde het CGVS dat uw derde verzoek om internationale bescherming niet in overweging kon genomen worden. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

U diende op 16 januari 2018 een vierde verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw vierde verzoek herhaalde u dat uw problemen in Afghanistan verband houden met uw oom W. K. die lid is van de taliban. Volgens uw moeder kwam hij elke dag aan uw huis langs. Hierdoor heeft de broer van uw moeder uw familie naar een vluchtelingenkamp in Sheikh Mesri gestuurd waar niemand hen zal herkennen. Ook haalde u aan dat er in heel Afghanistan explosies plaatsvinden en er nergens veiligheid is. U legde ter staving van uw vierde verzoek om internationale bescherming een bevestiging van uw problemen door de dorpshef en een briefomslag voor. Op 15 maart 2018 oordeelde het CGVS dat uw vierde verzoek om internationale bescherming niet in overweging kon genomen worden. Op 30 maart 2018 tekende u bij de RvV beroep aan tegen deze beslissing. Dit beroep werd door de RvV verworpen op 19 september 2018. De RvV stelde immers vast dat u geen elementen naar voren bracht die de geloofwaardigheid van uw relaas kunnen herstellen en oordeelde op basis van de toenmalige landeninformatie dat er voor burgers in het district Surkhrod geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

gold. U ging in beroep tegen dit arrest van de RvV bij de Raad van State (RvS) op 4 januari 2019. Dit beroep werd verworpen door de RvS.

Op 14 april 2019 diende u een vijfde verzoek tot internationale bescherming in, waarbij u verklaarde België niet te hebben verlaten. In het kader van dit vijfde verzoek verklaarde u dat uw problemen in Afghanistan nog steeds actueel zijn. De laatste keer dat u uw moeder sprak, zei ze u dat uw problemen nog steeds dezelfde zijn en dat u daardoor niet kan terugkeren naar Afghanistan. Daarnaast zei u dat u zwaar gestraft zou worden als u zou terugkeren naar Afghanistan. U zou als ongelovige beschouwd worden omdat u naar het buitenland gevlucht bent. Bij het indienen van uw vijfde verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten voor: een rapport getiteld 'End of the year report (2018) about mujahideen progress and territory control' waarmee u wenst aan te tonen dat Afghanistan onveilig is, een arrest van 15 januari 2019 van de RvV aangaande Amarkhel Abdullah d.d. 15 januari 2019 en een begeleidende brief van uw advocaat van 21 maart 2019.

Het CGVS oordeelde op 7 augustus 2019 dat uw vijfde verzoek niet-ontvankelijk was. Er werd immers vastgesteld dat u geen elementen aanhaalde die de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de door u beweerde vervolgingsfeiten in een nieuw daglicht stelden. Evenmin maakte u aannemelijk dat u als ongelovig of verwesterd zou worden gepercipieerd en om die reden problemen zou kennen. Bovendien motiveerde het CGVS dat er voor burgers in het district Surkhrod geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet gold.

U tekende tegen deze beslissing beroep aan bij de RvV op 21 augustus 2019. In uw verzoekschrift werd betoogd dat aan u, gelet op bijkomende landeninformatie die hieraan toegevoegd werd en gelet op uw herkomst uit het district Surkhrod, wel in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS maakte in een aanvullende nota op 27 januari 2020 bijkomende landeninformatie over en zette uiteen dat wijken die een buitenwijk vormen van de stad Jalalabad, maar de jure in een ander district (waaronder Surkhrod) zijn gelokaliseerd, door het CGVS bij de stad Jalalabad worden gerekend, daar zij deel uitmaken van de stad Jalalabad in haar geheel. Het CGVS stelde op basis van de landeninformatie dat er voor burgers in de agglomeratie Jalalabad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

In een aanvullende nota van 4 februari 2020 nam uw advocaat enerzijds de ontwikkeling van de kaart 'Jalalabad City Region' op de korrel, waarbij hij onder meer aanstipte dat uw dorp Zulmabad op de door het CGVS gehanteerde interactieve kaart om de agglomeratie Jalalabad te duiden zowel binnen als buiten de agglomeratie terug te vinden is, en verwees hij anderzijds naar enkele rapporten aangaande de veiligheidssituatie en humanitaire situatie in de provincie Nangarhar om te besluiten dat aan u, gelet op uw herkomst uit het district Surkhrod in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming cfr. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Op 21 april 2020 werd de beslissing van het CGVS door de RvV vernietigd. In arrest nr. 235 448 oordeelde de RvV dat de bestreden beslissing vernietigd dient te worden gezien niet met zekerheid kan worden vastgesteld of Zulmabad al dan niet deel uitmaakt van de agglomeratie Jalalabad. De RvV vroeg dit te onderzoeken en daarbij de door de RvV onderschreven veiligheidssituatie in acht te nemen. Wat dit betreft stelde de Raad voorop dat er, rekening houdend met alle landeninformatie die werd voorgelegd, een onderscheid gemaakt diende te worden tussen de veiligheidssituatie in Jalalabad (en bij uitbreiding de agglomeratie errond) en de rest van de provincie Nanagarhar, waarvoor wél subsidiaire bescherming cfr. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet geldt. In zijn arrest erkende de RvV overigens dat er volgens de beschikbare landeninformatie een agglomeratie omheen de kernstad Jalalabad ontstaan is, waarbij bepaalde delen van het district Surkhrod opgegaan zijn in een verstedelijkt gebied en waarbij bepaalde dorpen uit het district Surkhrod deel uitmaken van een ruimere stadsregio.

Doorheen de behandeling van de beroepsprocedure van uw vijfde verzoek legde uw advocaat verder de volgende documenten neer: 'Midyear update on the protection of civilians in armed conflict: 1 January to 30 June 2019' van UNANMA d.d. 30 juli 2019; 'UN reminds parties of their responsibility to protect civilians — civilian casualty rates spike in July' van UNAMA d.d. 3 augustus 2019; 'Protection of civilians in armed conflict (annual report 2018)' van UNAMA d.d. februari 2019; 'Worst month for Afghan civilians in over eight years of casualty recording' van Action on Armed Violence d.d. 5 augustus 2019; 'The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security' van United Nations General Assembly Security Council d.d. 14 juni 2019; 'Global Peace Index 2019' van Institute for Economics & Peace d.d. juni 2019; 'Regional overview Asia 31 July 2019' van ACLED; 'Intensifying Violence Dulls Afghans' Hopes for Peace' van ICG d.d. 5 juli 2019; 'Humanitarian Bulletin Afghanistan' van UNOCHA d.d. 30 juni 2019; 'Schools

closed due to insecurity in Afghanistan: januari - December 2018' van Afghanistan Education in Emergencies Working Group d.d. mei 2019; 'Afghan independence day bombings follow wedding massacre' van The Guardian d.d. 19 augustus 2019; 'Islamic State claims responsibility for Kabul wedding hall blast' van The Guardian d.d. 17 augustus 2019; 'Kabul attack: nearly 100 injured in Taliban bombing, say officials' van The Guardian d.d. 7 augustus 2019; 'Afghanistan weekly humanitarian update, 4 augustus 2019' van UNOCHA; 'Ten conflicts to worry about in 2019 - Mid-year update' van ACLED d.d. augustus 2019; 'Trump meets security officials on Afghanistan as concerns mount about US withdrawal' van CNN d.d. 16 augustus 2019; 'The flawed US approach to Afghanistan' van ISW d.d. 1 mei 2019; 'Afghanistan's warlords prepare for civil war' van ISW d.d. 15 augustus 2019; 'Afghanistan opium survey' van UNODC d.d. juli 2019; 'Quarterly report on the protection of civilians in armed conflict: 1 January to December 2019' van UNAMA d.d. 17 oktober 2019; 'Afghanistan protection of civilians in armed conflict, special report: 2019 election-related violence' van UNAMA d.d. oktober 2019; 'Humanitarian response plan Afghanistan 2018-2019' van UNOCHA d.d. december 2019 en 'Humanitarian needs overview Afghanistan' van UNOCHA d.d. december 2019.

Op 23 juni 2020 besloot het CGVS dat uw vijfde verzoek niet-ontvankelijk was. Er werd immers vastgesteld dat u geen elementen aanhaalde die de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de door u beweerde vervolgingsfeiten in een nieuw daglicht stelden. Evenmin maakte u aannemelijk dat u als ongelovig of verward zou worden gepercipieerd en om die reden problemen zou kennen. Bovendien stelde het CGVS vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Jalalabad over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U tekende beroep aan tegen deze beslissing bij de RvV. In haar arrest van 7 januari 2021 (arrest nr. 246.916) bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS. U diende tegen dit arrest van de RvV geen cassatieberoep in bij de Raad van State (RvS).

Op 1 juli 2020 werden uw vingerafdrukken in Frankrijk afgenomen, hoewel u meent sinds 2017 niet meer in Frankrijk te zijn geweest.

Op 8 april 2021 diende u een zesde verzoek tot internationale bescherming in, waarbij u verklaarde België niet te hebben verlaten sinds 2019. In het kader van uw zesde verzoek verklaarde u dat na alle problemen uw familie bij uw oom introk, maar de taliban bleven vaak zeggen dat u moest terugkeren. Via uw moeder kwam u te weten dat uw oom D. ongeveer zes à zeven maanden voor uw verklaringen bij de DVZ (d.d. 06/05/2021) door de taliban werd vermoord. U vreesde bij een terugkeer nog steeds vermoord te worden door de taliban. Ter staving van uw zesde verzoek legde u een begeleidende brief van uw advocaat neer, evenals twee foto's van uw overleden oom D. en een nieuwsvideo betreffende een veiligheidsincident in Jalalabad.

Op 1 juni 2021 besloot het CGVS dat uw zesde verzoek niet-ontvankelijk was. Er werd immers vastgesteld dat u geen elementen aanhaalde die de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de door u beweerde vervolgingsfeiten in een nieuw daglicht stelden. Bovendien stelde het CGVS vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Jalalabad over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Op 5 januari 2022 diende u een zevende verzoek tot internationale bescherming in, waarbij u verklaart België niet te hebben verlaten sinds uw vorig verzoek. In het kader van uw zevende verzoek verklaart u dat uw broer A. zich bij de lokale politie had aangesloten enkele jaren na uw definitief vertrek, maar dat hij ongeveer zeven à acht maanden geleden door de taliban werd opgepakt. De taliban eisten dat u naar Afghanistan zou terugkeren. Ze hebben A. geslagen en uiteindelijk vermoord. U vreest bij een terugkeer nog steeds vermoord te worden door de taliban. U benadrukt dat u al zeven jaar in België woont en bent geïntegreerd. U wijst daarnaast op de machtsovername van de taliban die mensen ombrengen, en op het gebrek aan mensenrechten, de veiligheidsproblemen en financiële moeilijkheden in Afghanistan. Ter staving van uw zevende verzoek legt u een rapport via uw advocaat neer, evenals acht foto's van uw overleden broer A.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw zesde verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. U verklaart dat u door uw huidige situatie last heeft van psychologische problemen (verklaring volgend verzoek, d.d. 29/08/2022, vraag 13) maar legde hier geen enkel (begin van)

bewijs van neer, noch preciseerde u in welke mate of op welke manier deze vermeende problemen de behandeling van uw procedure zouden kunnen beïnvloeden.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden. Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Aangaande uw verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, namelijk uw vrees ten aanzien van de taliban (verklaring volgend verzoek, d.d. 29/08/2022, vraag 17 & 20), moet worden beklemtoond dat dit asielmotief door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd op 1 juni 2017 (Arrest nr. 187896). Tegen dit arrest hebt u geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State. Uw tweede en derde verzoek werd door het CGVS afgesloten met een beslissing van weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, omdat u geen nieuwe elementen aanbracht die een nieuw licht lieten schijnen op uw vluchtmotieven. U ging niet in beroep tegen deze beslissingen van het CGVS. Uw beroep tegen de beslissing van het CGVS, dat in het kader van uw vierde verzoek eveneens een beslissing van weigering van inoverwegingname nam, werd door de RvV verworpen. Uw cassatieberoep werd nadien door de Raad van State (RvS) eveneens verworpen. Uw vijfde verzoek werd door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard daar u geen elementen aanhaalde die de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de door u beweerde vervolgingsfeiten in een nieuw daglicht stelden. Evenmin maakte u aannemelijk dat u als ongelovig of verwesterd zou worden gepercipieerd en om die reden problemen zou kennen. Bovendien stelde het CGVS vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Jalalabad over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U tekende beroep aan tegen deze beslissing bij de RvV. In haar arrest van 7 januari 2021 (arrest nr. 246.916) bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS. U diende tegen dit arrest van de RvV geen cassatieberoep in bij de RvS. Uw zesde verzoek werd door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard daar u geen elementen aanhaalde die de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de door u beweerde vervolgingsfeiten in een nieuw daglicht stelden. U diende geen beroep in tegen deze laatste beslissing. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behouden voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter naar dezelfde verklaringen verwijst van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van die aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

Met betrekking tot de bijkomende verklaringen die u aflegt, waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige verzoeken hebt uiteengezet, met name dat uw broer A. zich omwille van jullie problemen met de taliban bij de lokale politie aansloot maar door de taliban werd opgepakt en omgebracht (verklaring volgend verzoek d.d. 29/08/2022 vraag 14, 17 & 19), moet worden beklemtoond dat deze verklaringen volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, waardoor deze verklaringen op zich niet van die aard zijn om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. U legde overigens geen enkel (begin van) bewijs neer van de vermeende werkzaamheid van uw broer bij de lokale politie. De acht foto's van uw overleden broer A. kunnen voorgaande vaststellingen niet wijzigen aangezien er op basis van deze stukken op geen enkele manier een familiale band tussen u en de persoon op de foto's kan worden vastgesteld, noch in welke omstandigheden deze persoon overleed. Hierbij kan

bijkomend benadrukt worden dat dergelijke stukken slechts het vermogen hebben om geloofwaardige verklaringen kracht bij te zetten, quod non in casu.

Inzake uw verklaringen dat u al lang in België verblijft, hier naar school ging, de taal leerde, contact heeft met Belgen en bent geïntegreerd (verklaring volgend verzoek d.d. 29/08/2022 vraag 17), moet erop gewezen worden dat deze motieven niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen op grond van de vaststelling van een langdurig verblijf en integratie in België. Het CGVS is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven niet relevant. Indien u een langdurig verblijf en een goede integratie wenst op te werpen als element voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning moet u zich, volgens de in de Vreemdelingenwet voorziene procedure, wenden tot de bevoegde overheidsinstantie.

Dat u louter door uw verblijf in België bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban als bekeerd en ongelovig zal beschouwd worden en hierdoor zal worden vermoord (verklaring volgend verzoek d.d. 29/08/2022 vraag 17 & 20) is een element dat u reeds aanhaalde in het kader van uw vijfde verzoek om internationale bescherming waardoor dit op zich niet als een nieuw element kan worden beschouwd. Verder liet u net als bij uw vijfde verzoek geheel na om in concreto aan te tonen dat u verwesterd bent, dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen. Uw advocaat legde in het kader van uw huidig verzoek een rapport neer van Nansen waarin wordt gesteld dat Afghanen die gedurende een lange tijd in het buitenland verblijven kunnen gepercipieerd worden als zijnde verwesterd. Dit rapport betreft algemene informatie waar uw naam of uw concrete problemen niet in worden besproken. Door louter te verwijzen naar algemene informatie maakt u geenszins in concreto aannemelijk dat er in uw persoonlijk geval sprake zou zijn van verwestersing. Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022) kan bovendien niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestersing, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd of afvallige gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Evenmin heeft u elementen of stukken aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat de machtsovername door de taliban in uw geval een nieuw element zou zijn dat de kans aanzienlijk vergroot dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming, noch zijn er in het dossier dergelijke elementen aanwezig.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Hoewel het CGVS in uw vorig verzoek beoordeelde dat u over een redelijk en veilig intern vluchtalternatief beschikte in Jalalabad moet er gewezen worden op onderstaande appreciatie dat door de machtsovername van de taliban in augustus 2021 de veiligheidssituatie in Afghanistan dusdanig wijzigde dat een toekenning van subsidiaire bescherming zoals voorzien in artikel 48/4, §2, c) voor burgers in Afghanistan niet meer aan de orde is. Bijgevolg verliest de argumentatie dat u de ernstige schade ten gevolge willekeurig geweld in het kader van een intern gewapend conflict kan ontlopen door u in Jalalabad te vestigen zijn relevantie. Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.*

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen

reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation** van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.eaaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) en de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde

van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Door uw loutere verklaringen dat de (veiligheids)situatie in Afghanistan is veranderd, dat er een gebrek is aan mensenrechten, en er veiligheidsproblemen en financiële moeilijkheden in Afghanistan zijn, brengt u zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt (verklaring volgend verzoek, d.d. 29/08/2022, vraag 17).

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt

veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg

of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op en **Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen**, van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk

verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3 t.e.m. 48/7 en artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 18 en 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, het hoorrecht als rechtsbeginsel van de Unie, van de samenwerkingsplicht, van de motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en als beginsel van behoorlijk bestuur, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel eveneens beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker verwijst naar artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet en de voorbereidende werken dienaangaande. Verder verwijst hij naar de samenwerkingsplicht, dewelke onverkort geldt voor volgende verzoeken om internationale bescherming. Hij verwijst naar rechtspraak van het Hof van Justitie en benadrukt dat hij daadwerkelijk toegang moet hebben tot de procedures, wat inhoudt dat hij de gelegenheid moet krijgen samen te werken met de bevoegde autoriteiten, hun zaak en de relevante feiten uiteen te zetten en in alle fasen van het verzoek daartoe over de nodige procedurele waarborgen dient te beschikken. Hij benadrukt dat hij diende te worden gehoord op het CGVS, aangaande het risico dat hij zou lopen indien hij als Afghaan die al lang in het Westen verblijft, zou terugkeren naar een land waar een extremistische organisatie die zeer paranoïde is voor buitenlandse inmenging, spionage en mensen die zich niet conform de erg lokale tradities gedragen. Verzoeker is van oordeel dat dit gebrek niet kan worden opgevangen door het verzoekschrift of ter terechtzitting.

Verder gaat verzoeker uitvoerig in op het gebrek aan up-to-date en objectieve en betrouwbare informatie inzake de huidige situatie in Afghanistan. Verzoeker verwijst in dit verband onder meer naar UNHCR *“Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan”* van februari 2022, EUAA *“Afghanistan Country Focus: Country of Origin Information Report”* van januari 2022, EUAA *“Country Guidance. Afghanistan – Common analysis and guidance note”* van april 2022, EUAA *“Afghanistan – Targeting of individuals”* van augustus 2022. Hij benadrukt dat UNCHR in februari 2022 adviseerde om verzoeken om internationale bescherming tijdelijk op te schorten en dat er gewag wordt gemaakt van een toename aan beschermingsnoden door verscheidene recente ontwikkelingen.

Verzoeker hekelt het gebrek aan motivering waarom de commissaris-generaal meent dat er wel voldoende informatie voorhanden is om een analyse te maken. Hij benadrukt dat er geen bronnen zijn en al zeker geen bronnen die aangeven dat er geen probleem is voor personen met een profiel zoals hemzelf. Verzoeker stelt dat de commissaris-generaal lijkt te erkennen dat er onvoldoende zekerheid is omtrent de beschermingsnood, waarbij de bewijslast wordt omgedraaid. Verzoeker verwijst naar de COI Focus van Cedoca, die aangeeft dat er moeilijkheden zijn bij toegang tot bronnen. De in de COI focus gehanteerde bronnen, rapporten van UNAMA en cijfers van ACLED zijn niet voldoende als objectieve landeninformatie, vanwege de gehanteerde methodiek. Hij benadrukt dat ACLED zelf aangeeft dat er moeilijkheden zijn om beroep te doen op betrouwbare bronnen. Ook wat betreft het rapport van UNAMA, stelt verzoeker, dat er sprake is van onderrapportering.

Verzoeker stelt dat *“gelet op het gebrek aan zekerheid, en de indicaties in zowel het meest recente EUAA rapport als de meest recente UNHCR richtlijnen, had verwerende partij het zekere voor het onzekere moeten nemen”*. Hij verwijst hierbij tevens naar het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) met nummer 270.813 van 31 maart 2022 en stelt dat de commissaris-generaal thans slechts twee nieuwe bronnen heeft toegevoegd, met name de COI Focus van 5 mei 2022 en de Country Guidance Note van EUAA van april 2022. Verzoeker herhaalt dat de nodige kanttekeningen kunnen worden geplaatst bij deze bronnen, met betrekking tot hun mogelijkheid om nauwkeurige en actuele informatie over de veiligheidsrisico's voor asielzoekers weer te geven. Verzoeker citeert hierbij uit de Nansen Note 2-22, *‘Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europees Asielagentschap in Afghaanse dossiers’*, van 23 juni 2022.

In een volgend punt gaat verzoeker in op het *“risico omwille van (toegeschreven) verwestering”*.

Hij gaat in op de leeftijdstest die werd uitgevoerd bij zijn aankomst in België. Hij houdt vol dat hij wel degelijk 17 jaar was bij aankomst en niet 18,6 jaar zoals werd vastgesteld door de leeftijdstest. Hij bekritiseert vervolgens de leeftijdstest waarbij hij erop wijst dat de huidige medische leeftijdstesten bijzonder onnauwkeurig zijn.

Hij verschaft een uitgebreide theoretische uiteenzetting omtrent het begrip (gepercipieerde) “verwestering”. Hij verwijst dienaangaande naar diverse onderzoeken en rapporten. Concreet met betrekking tot zijn profiel stelt hij: *“Verzoeker kwam in oktober 2015 aan in België, en verbleef sindsdien onafgebroken in het Westen.”*

Of verzoeker nu 17 jaar was bij aankomst, of '20,6 met een standaardafwijking van 2 jaar' (waarbij de jongste mogelijke leeftijd dient genomen worden, dus ongeveer 18 jaar is), feit is dat hij als jongere/jongvolwassene aankwam in het Westen, en ondertussen bijna 7 jaar onafgebroken in het Westen verblijft."

Verzoeker stelt dat hij "vervolging vreest op grond van een toegeschreven politieke overtuiging en religie (artikel 48/3, §4, b) en e) Vreemdelingenwet) als omwille van het behoren tot een specifieke sociale groep (artikel 48/3, §4, d) Vreemdelingenwet), als gevolg van een toegeschreven, gepercipieerde dan wel daadwerkelijke mate van 'verwestering'." Hij zet de gronden van vervolging uiteen en gaat in op de risico's die verwesterde Afghanen lopen bij een terugkeer. Volgens verzoeker is een langdurig verblijf in het Westen reeds voldoende om aan deze risico's te worden blootgesteld, waarbij de taliban deze personen beschouwd als verraders, mogelijke spionnen en personen die politiek verzet pleegden. Hij citeert onder meer uit UNHCR *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Need of Asylum-seekers from Afghanistan*, een rapport van Asylos en een onderzoek van professor F. Stahlmann.

Verzoeker stelt "Uit de bij dit verzoekschrift gevoegde objectieve en betrouwbare landeninformatie blijkt duidelijk dat in Afghanistan een 'verwesterde' persoon een risicoprofiel is en als gevolg hiervan vervolging riskeert. Dit was reeds zo vóór de gehele machtsovername door de Taliban, zoals Uw Raad dit uitdrukkelijk erkend heeft in een eerder geciteerd arrest, met name arrest nr. 228 243 van 30 oktober 2019."

Verder gaat verzoeker in het op arrest "Sufi en Elmi" van het EHRM en trekt een parallel tussen de situatie van Somalië en Afghanistan.

Verzoeker gaat tevens in op het risico voor verwesterde Afghanen om het slachtoffer te worden van stigmatisering, discriminatie en sociale uitsluiting. Verder wordt aangevoerd dat er sprake is van een groot risico op intrafamiliaal geweld waarbij vermoedens van vreemd gedrag voldoende zijn om te leiden tot uitsluiting of fysiek geweld.

Verzoeker gaat in op de risico's voor verwesterde Afghanen sinds de machtsovername door de taliban.

Verzoeker verwijst naar diverse landeninformatie, waaronder: *Country guidance; Afghanistan Common analysis and guidance note* van april 2022; OSAR "Afghanistan: risques au retour liés à l'occidentalisation" van 26 maart 2021; *Country Policy and Information Note* van UK Home Office van februari 2022; OSAR, *Afghanistan: Profils à risque: Mise à jour de l'analyse-pays de l'OSAR* van 31 oktober 2021; EASO, *Country Guidance: Afghanistan Common analysis and guidance note*, november 2021; EASO *Afghanistan Country Focus, Country of Origin Information Report*, januari 2022.

Verzoeker stelt:

"Verzoeker zal bij zijn aankomst in Afghanistan (op de luchthaven of aan één van de grensposten) extra in de kijker lopen, aangezien het duidelijk zal zijn voor de Taliban dat hij afkomstig is uit het Westen.

Verzoeker heeft geen Afghaans paspoort. Als hij nu moet terugreizen naar Afghanistan zal dit ofwel met een Afghaans paspoort zijn dat afgeleverd werd dooreen nog niet functionerende ambassade in Brussel, ofwel met een laissez-passer dat afgeleverd werd door de Belgische autoriteiten. In elk geval zal men weten van waar exact verzoeker terugkeert.

Verzoeker zou voorts niet één controle van de Taliban moeten zien te passeren, maar verschillende. Hij zal verschillende checkpoints moeten passeren op de luchthaven, maar ook nadien tijdens de verdere reis.

Aangezien het loutere verblijf in Europa al een reden is voor vervolging door de Taliban, de Taliban de koppeling lijkt te maken tussen een asielaanvraag in het Westen en anti-islamitische gedrag, en de perceptie van 'verwestering' betrekking heeft op gemakkelijk herkenbare kenmerken, verbonden aan de identiteit en het gedrag van verzoeker, zal hij een reëel risico op ernstige schade lopen bij terugkeer. Afghanen worden sterk gecontroleerd bij de checkpoints van de Taliban" en "Het risico om als verwesterd te worden beschouwd aan deze controleposten is nog groter doordat de Taliban een verregaande controle uitvoert op de smartphones van Afghanen, waarbij ze kijken naar persoonlijke foto's en video's, contacten en sociale media-accounts. De aanwezigheid van muziek of video's kan al leiden tot geweld en pesterijen door de Taliban, laat staan foto's die in het Westen zijn getrokken of Westerse muziek. Verzoeker loopt dan ook een groot risico bij controle van zijn smartphone".

Verzoeker verschaft vervolgens een overzicht van de organisatie van de taliban, de decentralisatie en de controles van in- en uitreizen, waarbij hij ingaat op het Haqqani-netwerk dat bevoegd is voor materies inzake binnenlandse zaken.

Verzoeker acht het door de commissaris-generaal gedane onderzoek naar de verwestering onvoldoende, stereotiep en getuigend van een selectieve lezing van de landeninformatie.

Verzoeker verschaft nog elementen, die volgens hem maken dat hij een verhoogd risico loopt bij een terugkeer, indien men kijkt naar de parameters van EUAA:

"- het gebied van herkomst, waarbij er een groter risico is in plattelandsgebieden waar Pashtunen wonen: verzoeker is afkomstig uit het dorp Zulmabad, gelegen in het district Surkhrod (Nangarhar provincie), hetgeen ruraal gebied is. Naar schatting zijn 99 procent van de inwoners van verzoekers district Pashtunen.

- de leeftijd: De dienst Voogdij voerde bij aankomst in België een leeftijdstest uit, waarbij werd aangegeven dat verzoeker 20,6 jaar was op dat moment, met een foutenmarge van 2 jaar. Gezien steeds de jongste leeftijd genomen dient te worden binnen deze foutenmarge (artikel 7§3 Voogdijwet), was verzoeker volgens deze test net meerderjarig bij aankomst in België. Verzoeker verklaarde zelf dat hij 17 jaar oud was bij aankomst van België. Als minderjarige of jongvolwassene is het risico groter dat hij zich bepaalde

gedragingen (zelfs onbewust) heeft eigen gemaakt die hem negatief in de aandacht gaan brengen in het traditionele Afghanistan;

- de duur van het verblijf in een westers land: verzoeker woont bijna 7 jaar in het Westen (nl. België en Frankrijk). Doordat het deels ging om vormende jaren, aangezien verzoeker als minderjarige/jongvolwassene in België aankwam, is de impact van dit verblijf groter dan bij een volwassene wiens persoonlijkheid al volledig gevormd is;"

Verzoeker benadrukt het belang van een toekomstgerichte beoordeling van zijn vrees en stelt dat de vereiste van de commissaris-generaal dat verzoeker zijn vrees voor vervolging concreet zou moeten maken, geen rekening houdt met zijn individuele situatie, de objectieve gegrondheid van zijn vrees, het noodgedwongen hypothetische element van zijn vrees, de nood aan een toekomstgericht onderzoek, en met de algemene landeninformatie die de gegrondheid van zijn vrees aantoont.

Verzoeker geeft aan dat hij op zijn zeventien jaar in het Westen aankwam, een moment waarop hij nog erg beïnvloedbaar was. Verzoekers culturele, religieuze en traditionele kompas is veranderd op een leeftijd waarop men flexibel en veerkrachtig is, waardoor het voor hem een enorme uitdaging is om zich in te passen in de bestaande maatschappelijke structuren bij terugkeer naar zijn land van herkomst.

In een volgend punt, stelt verzoeker dat, naast het risico louter op basis van de terugkeer uit het Westen en de eventuele gepercipieerde 'verwestering', ook onderzocht moet worden wat de gevolgen zijn van leven onder het talibanbewind, en meer bepaald of dit een reëel risico op ernstige schade cfr. artikel 48/4, b) van de Vreemdelingenwet met zich meebrengt.

Verzoeker verschafft theoretische duiding bij het begrip "ernstige schade" en verwijst opnieuw naar het arrest "*Sufi en Elmi*" en de parallel die kan worden getrokken tussen de situatie van Al-shabaab in Somalië en de taliban in Afghanistan.

Verzoeker gaat in op de politieke situatie, sinds de machtsovername door de taliban en wijst op de vele onzekerheden. Hij stelt dat, hoewel de taliban vrede en stabiliteit beloven, deze beloften met veel scepsis worden onthaald. Er is immers geen enkele garantie dat de taliban niet zal terugkeren naar het eerdere schrikbewind, waarbij het contrast tussen hun verklaringen omtrent het recht op onderwijs voor vrouwen, en de feiten op het terrein illustratief is voor het feit dat aan het woord van de taliban geen waarde mag worden gehecht. Ondanks eerdere beloften, sloot de taliban de middelbare scholen voor meisjes enkele uren na hun heropening.

Verzoeker geeft ook aan dat er sprake is van decentralisatie, zodat bepaalde garanties die de talibanleiding in Kabul biedt, of bepaalde 'rechten' die men uit het '*vice handbook*' zou kunnen putten, in de praktijk voor verzoeker niets waard zijn. De realiteit in zijn regio van herkomst kan immers fundamenteel verschillen van hetgeen de centrale leiding in Kabul proclameert.

Verzoeker benadrukt de vele mensenrechtenschendingen en de invoering van strenge shariaregels, waarbij overtredingen met draconische straffen worden gesanctioneerd. Op basis van de aangebrachte landeninformatie ziet het er naar uit dat de taliban als overheid routineus en systematisch de niet-derogeerbare mensenrechten van de Afghaanse bevolking schendt, zo stelt verzoeker.

Verzoeker geeft een overzicht van "*de lessen uit het verleden*", waarbij hij uiteenzet hoe de taliban in het verleden aan het werk ging en waarbij verzoeker aangeeft dat uit het EUAA rapport van januari 2022 blijkt dat de huidige interim regering volledig bestaat uit talibanleden, waarvan er al velen dienden in de talibanregering in de jaren 90. Verschillende leden van de huidige talibanregering staan op de sanctielijst van de VN Veiligheidsraad. Voorts werd ook het Haqqani netwerk opgenomen binnen de talibanregering, waarbij ze de minister van binnenlandse zaken leveren én de meest machtige fractie binnen de taliban vormen.

Verzoeker stelt dat het voor Afghanen niet toegelaten is om het land te verlaten indien de taliban niet op de hoogte is van hun bestemming waarbij het niet duidelijk is welke straffen zouden worden opgelegd bij overtreding.

Verzoeker gaat verder in op de twee parallelle niet-internationaal gewapende conflicten op het Afghaanse territorium, één tussen de taliban en het National Resistance Front (NRF) (trouw aan de voormalige regering) en één tussen ISKP en de taliban. Verzoeker gaat in op de veiligheidsincidenten die hierdoor worden veroorzaakt. Hij stelt dat: "*Het is ondanks de schaarste aan informatie duidelijk dat de situatie in Afghanistan en verzoekers regio van herkomst, uiterst volatiel is. Net omwille van dit serieuze risico op onderrapportering van de geweldsincidenten veroorzaakt door de strijd tussen ISKP en de Taliban, en de opkomst van IS en Al-Qaeda, is verder onderzoek ook op dit vlak aangewezen.*" Verzoeker verwijst in deze andermaal naar het arrest van de Raad met nummer 270.813 van 31 maart 2022.

Verzoeker gaat in op de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Verzoeker verwijst naar het arrest "*Sufi en Elmi*" van het EHRM, evenals naar het arrest *S.H.H. t. het Verenigd Koninkrijk* en het arrest "*M'Bodj*". Hij stelt dat de vraag die rest voor de beoordeling onder artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet (en bij uitbreiding artikel 3 EVRM), is of er thans sprake is van een precare socio-economische/humanitaire situatie in Afghanistan die neerkomt op een onmenselijke of vernederende behandeling, en of er een impact van de gedragingen van de taliban is op deze situatie. Verzoeker benadrukt dat de commissaris-generaal niet betwist dat de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan thans erg precair is, waarbij hij tevens een uitgebreide uiteenzetting verschafft van deze precare situatie,

onder verwijzing naar diverse bronnen. Verder zet verzoeker uiteen waarom hij van oordeel is dat de gedragingen van de taliban deze precaire situatie veroorzaken. Hij geeft aan dat, hoewel het gebrekkige socio-economische beleid van de vorige Afghaanse regering, de COVID-19 pandemie en natuurfenomenen zoals droogte eveneens een rol kunnen spelen in de huidige crisis in het land, het wel vast staat dat de humanitaire situatie voor het overgrote deel in rechtstreeks verband staat met de acties van de taliban. Verzoeker gaat in op de impact van de internationale sancties en bevrozingen van tegoeden, op de stopzetting van financiële hulp, op de geweldsincidenten die worden gepleegd op de humanitaire hulpverleners e.d.

Verzoeker concludeert dat: *“Zoals hierboven aangetoond, behaalt de huidige situatie in Afghanistan eveneens de drempel van artikel 3 EVRM, doordat de overgrote meerderheid van de Afghaanse bevolking, waaronder verzoeker en zijn gezin, in een situatie van extreme armoede is beland, waarbij zij niet meer in staat zijn om in hun elementaire levensbehoeften te voorzien zoals voedsel en hygiëne. Net zoals in Sufi en Elmi is dit het gevolg van gedragingen van een islamitische groepering die de de facto controle heeft over het grondgebied”*.

2.2. Verzoeker voegt ter ondersteuning van zijn verzoekschrift volgend overtuigingsstuk toe:

“3. Rapport Asyls”.

3. Aanvullende nota's

3.1. De commissaris-generaal heeft op 16 mei 2024, overeenkomstig artikel 39/76 § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota overgemaakt. In de nota, die hij betreft op de beoordeling van artikel 48/4, § 2, b) en c) van de Vreemdelingenwet, worden volgende rapporten genoemd:

- EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022
- EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022
- EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022,
- EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020,
- EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022
- EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments van 4 november 2022
- EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023
- UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023
- EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023
- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanistan sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023.

3.2. Verzoeker maakt op 16 mei 2024, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin hij verwijst en citeert uit diverse landeninformatie aangaande de huidige humanitaire en socio-economische situatie en veiligheidssituatie in Afghanistan. Hij gaat ook in op zijn verwestering. Hij verwijst en citeert uit volgende rapporten en arresten:

“1. UNHCR, International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan November 2022, Intervisie Nansen, 17 november 2022, powerpoint;

2. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan (Update I), February 2023, <https://www.refworld.org/docid/63e0cb714.html>;

3. DRC, Afghanistan Conference – The Human Rights Situation after August 2021, 30 december 2022, <https://asyl.drc.ngo/media/13vhsflb/drc-afghanistanconference-report-28nov2022.pdf>;

4. Freedom House, “A Needs Assessment Of Afghan Human Rights Defenders”, januari 2023, <https://freedomhouse.org/sites/default/files/2023-01/AfghanHRDSReportJan2023.pdf>;

5. The Guardian, Afghan supreme leader orders full implementation of Sharia law, 14 november 2022, <https://www.theguardian.com/world/2022/nov/14/afghanistan-supremeleader-orders-full-implementation-of-sharia-law-taliban>;

6. Brookings Institution, Afghanistan in 2023: Taliban internal power struggles and militancy, 3 februari 2023, <https://www.brookings.edu/blog/order-fromchaos/2023/02/03/afghanistan-in-2023-taliban-internal-power-struggles-and-militancy/>;

7. Nansen Note 3-22, Afghanistan: Een analyse van het beschermingsbeleid en risico's bij terugkeer, oktober 2022, <https://nansen-refugee.be/wpcontent/uploads/2022/10/NANSEN-Notes-Afghanistan-2022-3-AFGHANISTAN-EEN-ANALYSE-VAN-HET-BESCHERMINGSBELEID-EN-RISICOSBIJ-TERUGKEER.pdf>;

8. EUAA, Afghanistan – Security Situation. Country of Origin Information Report, augustus 2022, published 16 September 2022, https://www.ecoi.net/en/file/local/2077805/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf;

9. OHCHR, Afghanistan: Taliban's targeting of women and NGOs preventing delivery of life-saving assistance is deplorable, say UN experts, 30 december 2022, <https://www.ohchr.org/en/statements/2022/12/afghanistantalibans-targeting-women-and-ngos-preventing-delivery-of-life-saving-assistance-is-deplorable-say-un-experts>;

very-life-saving; AAN, K. CLARKE, 'Bans on women working, then and now: The dilemma's of delivering humanitarian aid during the first and second Islamic Emirates, Afghan Analyst Network, April 2023, en SIGAR, 2023 High Risk list, op <https://www.sigar.mil/pdf/spotlight/2023-High-Risk-List.pdf>;

10. EUAA, Afghanistan. Targeting of individuals, augustus 2022, published 16 September 2022, https://www.ecoi.net/en/file/local/2077428/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf;

11. AMNESTY INTERNATIONAL, The Rule of Taliban. A Year of Violence, Impunity and False Promises, 15 augustus 2022, <https://www.amnesty.org/en/documents/asa11/5914/2022/en/>;

12. United Nations Security General: The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security, 27 February 2023, https://unama.unmissions.org/sites/default/files/a77772-s2023151sg_report_on_afghanistan.pdf;

13. UNAMA, Human Rights situation in Afghanistan February-April 2023, 9 May 2023, <https://unama.unmissions.org/human-rights-monitoring-and-reporting-0>;

14. UNAMA, Corporal Punishment and the Death Penalty in Afghanistan, May 2023, <https://unama.unmissions.org/corporal-punishment-and-death-penaltyafghanistan>;

15. Afghan Analyst Network, Lashing, Beating, Stoning: UNAMA tracks corporal punishment and the death penalty in Afghanistan, 8 mei 2023, <https://www.afghanistan-analysts.org/en/reports/rights-freedom/lashingbeating-stoning-unama-tracks-corporal-punishment-and-the-death-penalty-inafghanistan/>;

16. UNAMA, HUMAN RIGHTS SITUATION IN AFGHANISTAN: MAY - JUNE 2023 UPDATE, https://unama.unmissions.org/sites/default/files/human_rights_situation_in_afghanistan_may_-_june_2023_0.pdf;

17. UNAMA, TREATMENT OF DETAINEES IN AFGHANISTAN, September 2023, https://unama.unmissions.org/sites/default/files/unama_report_-_treatment_of_detainees_200923_english.pdf;

18. EUAA, Country Guidance: Afghanistan, January 2023 https://www.ecoi.net/en/file/local/2086795/2023_Country_Guidance_Afghanistan_EN.pdf;

20. UN Algemene Vergadering, "Report of the Special Rapporteur on the situation of human rights in Afghanistan, Richard Bennett" 11 Oct 2023, p. 6-7, <https://reliefweb.int/report/afghanistan/report-special-rapporteur-situationhuman-rights-afghanistan-richard-bennett-a78338-enarruzh>;

21. UNAMA, "Human rights situation in Afghanistan: JULY - SEPTEMBER 2023 UPDATE", oktober 2023, https://unama.unmissions.org/sites/default/files/human_rights_situation_in_afghanistan_jul-sep_2023.pdf;

22. HvJ, zaak C-151/22 van 21 september 2023;

23. NANSEN, Nansen Note 3-23, Effective protection against refoulement for people fleeing Afghanistan, November 2023, https://nansen-refugee.be/wpcontent/uploads/2023/11/NANSEN-Note>Returns-Afghanistan-2023-3_def.pdf;

24. EUAA, Afghanistan Country Focus, December 2023;

25. CEDOCA, Afghanistan: migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban, 14 december 2023;

26. UNAMA update 22 januari 2024; https://unama.unmissions.org/sites/default/files/english_hr_update_22jan_2024.pdf;

27. Asyl, Afghanistan: Situation of Hazaras and Westernised Returnees with Social Media Activities Asyl, November 2023, pg 42;

28. Human Rights Watch, "A Disaster for the Foreseeable Future" Afghanistan's Healthcare Crisis, februari 2024, https://www.hrw.org/sites/default/files/media_2024/02/afghanistan0224web.Pdf;

29. Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, Algemeen Ambtsbericht Afghanistan, juni 2023, <https://open.overheid.nl/documenten/ronlddb4f12508d6ab794d05d29826474c969cd5a44b/pdf>.

Hij voegt volgende overtuigingsstukken toe:

- "1. UNHCR, International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan November 2022, Intervisie Nansen, 17 november 2022, powerpoint;
2. Briefwisseling met Buitenlandse Zaken, standpunt Buitenlandse Zaken over hervatting afgifte paspoorten door de Afgaanse ambassade, attest van de Afgaanse Ambassade en briefwisseling met de DVZ;
3. Asyl, Afghanistan: Situation of Hazaras and Westernised Returnees with Social Media Activities Asyl, November 2023;
4. Bewijzen Nederlandse les 2016 - 2017 - 2022 - 2023 – 2024;
5. Attest Mind Spring;
6. Bewijzen werk;
7. Tewelkstellingsbelofte;
8. Getuigenis Y. L.;
9. Getuigenis A. V."

4. De beoordeling

4.1. Voorafgaand

4.1.1. De bestreden beslissing werd op grond van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet genomen. Dit artikel luidt als volgt:

“§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Voormeld artikel geeft aan de commissaris-generaal de bevoegdheid om een volgend verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk te verklaren indien door de verzoeker om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

4.1.2. Voormeld artikel vormt de omzetting van artikel 40, lid 2 van richtlijn 2013/32 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32). Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de formulering van artikel 40 van richtlijn 2013/32 geen verduidelijking van het begrip “*nieuwe elementen of bevindingen*” ter staving van een volgend verzoek bevat. Bijgevolg is de Raad gehouden tot een richtlijnconforme uitlegging van deze nationale wetbepaling. De Raad dient in het kader hiervan tevens rekening te houden met de uniforme interpretatie die het Hof van Justitie reeds aan bepalingen van het betrokken Unierecht heeft gegeven (zie onder meer HvJ 19 januari 2010, C-555/07, Küçükdeveci, punt 48). De uitlegging die het Hof van Justitie krachtens de hem bij artikel 267 van het VWEU verleende bevoegdheid geeft aan een regel van Unierecht, verklaart en preciseert, voor zover dat nodig is, de betekenis en strekking van dat voorschrift zoals het sedert het tijdstip van zijn inwerkingtreding moet of had moeten worden verstaan en toegepast (HvJ 13 januari 2004, C-453/00, Kühne en Heitz, par. 21). In het arrest van 10 juni 2021 in de zaak c- 921/19 zet het Hof van Justitie uiteen dat artikel 40, leden 2 en 3 van richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen.

In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Daarenboven omvat de eerste stap eveneens twee fasen, waarbij in elk fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht. Aldus bepaalt artikel 40, lid 2 van richtlijn 2013/32 in de eerste fase dat, om krachtens artikel 33, lid 2, onder d) een beslissing over de ontvankelijkheid van een verzoek om internationale bescherming te nemen, een volgend verzoek eerst aan een voorafgaand onderzoek wordt onderworpen om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd in verband met de behandeling van de vraag of hij krachtens richtlijn 2011/95 in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet. Het Hof preciseert dat slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van deze richtlijn. In deze fase wordt dan nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet. Bijgevolg dient te zijn voldaan aan beide ontvankelijkheidsvoorwaarden opdat het volgende verzoek verder ten gronde wordt behandeld overeenkomstig artikel 40, lid 3 van deze richtlijn, maar dit neemt niet weg dat het gaat om onderscheiden voorwaarden die niet met elkaar mogen worden verward.

Het onderzoek of een volgend verzoek berust op nieuwe elementen of bevindingen in verband met de behandeling van de vraag of de verzoeker krachtens richtlijn 2011/95 in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet, dient beperkt te blijven tot de toetsing van het bestaan van elementen of bevindingen ter staving van dat verzoek die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker voorgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

4.1.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4.2. Onderzoek van de nieuwe elementen

4.2.1. De Raad wijst erop dat hij niet bevoegd is om naar aanleiding van de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissingen met betrekking tot vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van deze aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

4.2.2. Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift en aanvullende nota, onder meer, naar zijn verwestering en de daaruit voortvloeiende vrees om bij een terugkeer naar Afghanistan te worden vervolgd door de taliban, die hem zullen beschouwen als een ongelovige.

4.2.3. Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender

geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het ‘Taliban General Directorate of Intelligence’ (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrasa’s over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, “*Afghanistan security situation*”, August 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo’s hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 45-48 en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘*hudud*’- en ‘*qisas*’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdaad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA "Afghanistan security situation", August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022", p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130). Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "*geloofsethiek en denkwijze*" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 December 2021 in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 53-55; "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", p. 148-149; COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*", p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "*Afghanistan: targeting of individuals*", August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*", p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als "*verwesterd*" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als "*verraders*" of "*ongelovigen*".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 51, EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitsluiting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘zina’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA “Country Guidance” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA “Country guidance: Afghanistan”, januari 2023, p. 21 en 72-79). De actualisatie van de landeninformatie door middel van de aanvullende nota van de commissaris-generaal doet niet anders besluiten.

4.2.4. *In casu* verklaarde verzoeker te zijn geboren op (...) oktober 1998. Er werd op 5 november 2015 een leeftijdsonderzoek uitgevoerd, waaruit blijkt dat verzoeker op deze datum een leeftijd heeft van 20,6 jaar, met een standaarddeviatie van 2 jaar. Er werd dan ook vastgesteld dat “Overwegende dat uit het medisch onderzoek blijkt dat de betrokkene meer dan 18 jaar oud is”. Er wordt besloten dat verzoeker wordt beschouwd als ouder dan achttien jaar (zie AD, beslissing van de dienst Voogdij inzake de leeftijdsbepaling). Hieruit blijkt dat de Dienst Voogdij na de leeftijdsbepaling verzoekers geboortedatum heeft aangepast naar (...) oktober 1995. Aldus blijkt dat verzoeker bij het verlaten van Afghanistan en bij het indienen van zijn beschermingsverzoek op 23 oktober 2015 18 jaar oud was. Verzoeker heeft heden de leeftijd van 28 jaar. Verzoeker verblijft sinds 22 oktober 2015 in België, dit is ondertussen al bijna negen jaar.

4.2.5. Verzoeker betoogt dat hij niet meer gehoord werd na de machtsovername door de taliban en er onvoldoende onderzoek werd gedaan naar de invloed van zijn verblijf in België.

4.2.6. De Raad herinnert eraan dat de beoordeling van de nood aan internationale bescherming zich niet kan beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar tevens een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade vereist in het licht van actuele landeninformatie en de individuele omstandigheden van verzoeker. Verzoeker moet in navolging van een fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan waarbij de taliban heden functioneren als een “de facto”-regering, de mogelijkheid krijgen om op passende wijze, in het licht van deze ingrijpende gebeurtenissen in Afghanistan, relevante elementen aan te brengen zodat een zorgvuldige, correcte en volledige beoordeling van een eventuele nood aan internationale bescherming gebeurt. Verzoeker vertrok ruim voor de machtsovername uit Afghanistan en verblijft ondertussen al negen jaar in België. Hij werd na de machtsovername door de taliban niet meer gehoord door de commissaris-generaal. Er is dus helemaal niet gepolst naar de wijze waarop verzoeker zijn leven in België invult en al helemaal niet naar de eventuele gevolgen hiervan bij een terugkeer. Hoewel de Raad erkent dat zulke elementen tevens door middel van verzoekschrift en aanvullende nota kunnen worden aangereikt, moet er worden vastgesteld dat deze *in casu* hiertoe niet volstaan. Uit de verklaringen ter terechtzitting van verzoeker, evenals uit de stukken neergelegd bij aanvullende nota blijken zo niet te veronachtzamen indicaties dat verzoeker zich daadwerkelijk heeft opengesteld voor de Belgische samenleving en dat hij door maatschappelijke participatie werd en wordt geconfronteerd met een westerse manier van leven en westerse opvattingen, waaronder principes van (religieuze) verdraagzaamheid en gelijkheid tussen mannen en vrouwen. Uit de stukken die verzoeker voorlegt blijkt dat hij hier naar school is geweest en verder ook al jarenlang Nederlandse les volgt in

avondschool. Hij heeft ook gewerkt. In 2016 heeft verzoeker ook deelgenomen aan de cursus Mind-Spring van Sint-Niklaas. Ter terechtzitting verklaart verzoeker dat hij Belgische vrienden heeft en graag naar de discotheek gaat. De verklaringen van verzoeker en de neergelegde stukken missen bijkomende omkadering, teneinde een voldoende concreet zicht te verschaffen op de impact van verzoekers verblijf en activiteiten alhier op de consequenties bij een terugkeer. Er kan evenwel geen abstractie worden gemaakt van de bijzonderheden van huidige zaak, met name enerzijds dat verzoeker als jongvolwassene in België aankwam en hier intussen reeds negen jaar verblijft en anderzijds dat verzoekers laatste gehoor, evenals het voorgaande verzoek om internationale bescherming, dateert van voor de machtsovername door de taliban.

4.2.7. De Raad stelt dan ook vast dat er heden niet te veronachtzamen indicaties voorliggen dat verzoekers persoonlijke omstandigheden, waaronder zijn verwestering, eventueel moeilijkheden kunnen opleveren bij een terugkeer naar Afghanistan, waarbij hij desgevallend het risico kan lopen om onder de negatieve aandacht van de taliban te komen. Evenwel laten de in de huidige fase van de procedure voorliggende elementen de Raad onvoldoende toe om een compleet en correct beeld te krijgen van het geheel van verzoekers omstandigheden, zodat het ook niet mogelijk is om een beoordeling te maken van het risico bij een terugkeer.

4.3. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

4.4. Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 9 september 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng juni tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES